

Hon bryr sig icke om en gång
Mitt allvar och mitt hot;
Hon tvingar mig till dans och språng
Fastän jag stretar mot.

I ny och nedan torrt och vått
Hon unnar ingen ro.
För syndens skull jag henne fått,
Jag börjar nästan tro.
Hon är hos mig hvar morgon ny,
Hvar qväll, då sol går ned.
Jag går till sängs, mitt herrskap! Fy!
Hon skäms ej att gå med.

Fast hon hvar dag allt mer och mer
Vid min person sig fäst,
Hon sig på flykt ibland beger,
Hvarthän, det vet hon bäst.
Hon far sin kos, men ett tu tre
Är hon hos mig igen
Och ropar: *pip!* att jag må se
Att *lilen* lefver än.

Att jag är trött på lek och sång,
Jag henne sagt helt torrt.
Dit pepparn växer mången gång
Jag önskat henne bort.
Hon gjort mitt hår från svart till hvitt,
Och kanske om jag dog,
Men *förr* blir jag ej henne qvitt,
Om än jag käppen tog.

